

místo lomené příčky ve známce stěžující si firmy má druhá známka křídla Merkurova.

Povaze věci pak se přiči úsudek, že by pouhý rozdíl velikosti sám o sobě, zvláště když velikosti známek vytčeny jsou dosti úzké meze již rozměry zboží, anebo že by pouhé připojení písmen byly momenty, jež by vzbuzovaly dojem, že jde o známky rozdílné.

Řídě se těmito úvahami musil nss rozhodnutí zrušiti podle § 6 zák. o ss.

č. 2941.

Nemocenské pojištění: Výjimka § 2, odst. 2 nemocenského zák. č. 268/1919 platí jen ohledně oněch osob, které tvoří rodinu ve smyslu § 40 o. z. o.

(Nález ze dne 3. prosince 1923 č. 18.898/22).

Prejudikatura: Boh. 2209 a 2601 adm.

Věc: Václav J. ve V. proti ministerstvu sociální péče o nemocenské pojistné příspěvky.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Ve sporu Václava J., rolníka ve V. s okresní nem. pokladnou v N. o přihlášení Michala M. a Kateřiny J. k řečené pokladně uznala politická expositura v N. výměrem z 19. října 1921 Václava J. povinným, aby doplatil okr. nem. pokladně dle § 33 nem. zákona pojistné příspěvky za jmenované osoby od 1. července 1919. Výrok tento byl odůvodněn tím, že jmenované osoby vykonávají Václavu J. práce ve smyslu § 1, odst. 1 nem. zákona z 15. května 1919 č. 268 Sb. berouce za to mzdu, byť i jen stravu a šatstvo, a že nekonají tyto práce jako vedlejší zaměstnání neb příležitostně.

Rozhodnutím z 8. března 1922 potvrdilo min. soc. péče v pořadí instanční tento výrok s tím, že i podle dodatečného šetření zaměstnány jsou obě osoby u st-le trvale a pravidelně a že nahražují mu cizí pracovní síly, které by vzhledem k rozsahu jeho hospodářství byl jinak nucen najmouti, takže jde tu zjevně o řádný pracovní poměr ve smyslu § 1 nem. zák. pojistnou povinnost zakládající.

O stížnosti uvážil nss toto:

St-1 popírá, že jest mezi ním a jmenovanými osobami pracovní, služební či učňovský poměr, tvrdě, že jde o poměr osobní a rodinný vzniklý v době válečné. Roku 1912 převzal prý ve východní Haliči, v politickém okrese K., dvůr Č. do pachtu. Tam si prý uvykl na Michala M. a Kateřinu J., kteří byli tehdy ve stáří jeho dítek a jež měl již tehdy ve své donácnosti jako děti ve výživě a ošetřování, neboť rodiče jejich se o jejich výchovu a šacení nestarali. Když za války před vánoci roku 1916 musel odejít, vzal obě děti s sebou do Čech, kde jsou rovněž v jeho donácnosti a kde se rovněž o ně stará jako o příslušníky rodiny. I nyní, když věkem pokročili a jsou způsobilí k práci, nejsou k němu v žádném poměru služebním ani čeledním, nepracují za určitou ujednanou mzdu, a neplatí mezi nimi výpověď.

Nss neuznal tyto námitky důvodnými.

Odst. 2 § 2 zákona z 15. května 1919 č. 268 Sb. vylučuje členy rodiny zaměstnavatelovy sdílející s ním společnou domácnost, kteří překročili 14. rok svého věku, vypomáhají při práci podrobené povinnosti pojistné a za své spolupůsobení nemají pravidelné mzdy v hotovosti, z pojistné povinnosti nemocenské a prohlašuje je pouze za oprávněny přihlásiti se dobrovolně za členy okr. nem. pokladny místně příslušné. Tuto výjimku jako takovou nelze však rozšířiti na osoby jiné, nežli na osoby, které tvoří rodinu ve smyslu § 40 o. z. o., k níž však jmenovaní nesporně nepatří. Jest však se zřetelem k ustanovení § 183 o. z. o. také vyloučeno, že by byl st-l jmenované dítě vzal za své vlastní, poněvadž má vlastní děti manželské.

Námítka stížnosti, že nebyla mezi st-lem a uvedenými osobami založena smlouva pracovní neb služební, není ve shodě se spisy. Neboť ze spisů vysvítá, že osoby tyto konají st-li práce v hospodářství pravidelně a st-l jim za to dává na místo úplaty stravu a šatstvo. Jsou tedy u něho v pracovním poměru a nekonají práce jen jako vedlejší zaměstnání nebo příležitostně.

Pak jest však výrok žal. úřadu, že jsou podrobeny pojistné povinnosti nemocenské, ve shodě s ustanovením §§ 1 a 2 nem. zákona.

Bylo proto stížnost, popírající toliko povinnost pojistnou, zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 2942.

Pensijní pojištění: I. Zaměstnanec továrny, jehož práce záleží v tom, že obsluhuje stroje vyrábějící elektrický proud pro potřebu továrny, nepodléhá pensijní povinnosti pojistné, třeba provádí též menší opravy na strojích, má k ruce dělníka pro hrubší práce a koná práci »zodpovědnou.« — **II.** Zák. č. 89/1920 nerozumí slovem »dělník« v § 1, odst. 1 jen síly nekvalifikované. — **III.** § 1, odst. 2 pensijního zák. 89/20 má na mysli osoby, jichž činnost se podstatě vyčerpává v tom, že přímo dozírají k jiným osobám pracujícím.

(Nález ze dne 3. prosince 1923 č. 1514).

Prejudikatura: Boh. 2773 adm.

Věc: Firma Erste Brüner Maschinen-Fabriks-Gesellschaft v Brně proti ministerstvu sociální péče v Praze o pensijní pojištění.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Nař. rozhodnutím z 3. srpna 1922 vyslovilo min. soc. péče na základě § 64 a) pens. zákona, že Michal Š. ve svém zaměstnání u stěž. si firmy podléhá od 1. července 1920 pensijní povinnosti pojistné proto, že dle konaného šetření jest jako kvalifikovaná síla v průmyslové výrobě povinným pensijním pojištěním dle § 1, odst. 1 a odst. 2 lit. c pens. zákona z 5. února 1920 č. 89 Sb.

O stížnosti uvážil nss toto:

Žal. úřad opřel svůj výrok o ustanovení § 1, odst. 1 a odst. 2 lit. a) pens. zákona z roku 1920. Z toho vysvítá, že Michal Š., ač je zaměstnán v průmyslové výrobě, podle názoru žal. úřadu není dělníkem podle § 1,